

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
The Development of Instructional Model Using Project-Based Learning with
Online Social Media to Enhance Speaking Skills of Pre-Service Teachers

กัญญาภัทร แสงแป้น* ณัฐธนา ลีพรัตน์รักษ์**

Kunyaphat Saengpaen* Nattana Leelaharattanarak**

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร*

สาขาวิชาการจัดการและภาษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร**

Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Silpakorn University*

Business Management and Languages Program, Faculty of Management Science, Silpakorn

University**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูให้มีคุณตามเกณฑ์ 70/70 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา เทคโนโลยีทางการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบประเมินพัฒนาการทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงาน และแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่แบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู มีชื่อว่า “ESCAPE Model” กระบวนการจัดการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) 2) ขั้นวางแผนการจัดทำโครงงาน (Starting plan for the project: S) 3) ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงงาน (Creating an outline: C) 4) ขั้นลงมือปฏิบัติโครงงาน (Analyzing information to do the project: A) 5) ขั้นนำเสนอและแสดงโครงงาน (Presenting the project: P) 6) ขั้นประเมินผลโครงงาน (Evaluating the project: E) โดยที่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/70.10

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 1) หลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ESCAPE Model กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 16.22$, S.D. = 0.78)

3. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ESCAPE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.68)

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, สื่อสังคมออนไลน์.

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study the efficiency of the instructional model using project-based learning with online social media to enhance speaking skills of pre-service teachers 2) study the effectiveness of the instructional model using project-based learning with online social media by comparing Pretest and Posttest scores after using this model and the development of speaking skills through the presentation of project 3) study the levels of student satisfaction towards the developed teaching model. The sample was 19 second year Educational Technology and Computer students studying at Faculty of Education during the 2nd semester of the 2019 academic year. The instruments were the English speaking skills assessment test, development of speaking skills assessment form and questionnaire. The data were analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent, t-test independent and content analysis.

The finding were as follows:

1. The instructional model using project-based learning with online social media to enhance speaking skills of pre-service teachers called "ESCAPE Model" consisted of 1) Exploring the ideas: E 2) Starting plan for the project: S 3) Creating an outline: C 4) Analyzing information to do the project: A 5) Presenting the project: P and 6) Evaluating the project: E. The efficiency of the ESCAPE Model met the criterion of 70.75/70.10

2. The effectiveness of the ESCAPE Model indicated that 1) after using the ESCAPE Model, the students' levels of speaking ability were higher than before receiving the instruction at a .05 significance level, 2) the development of speaking skills through the presentation of project after using ESCAPE Model were at a high level.

3. The students' satisfaction toward the instructional model using project-based learning with online social media was at a high level.

Keywords: Instructional Model Using Project-Based Learning, Speaking Skills, Social Media.

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ซึ่งเป็นรายวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในระดับเบื้องต้นได้ แต่จากการวัดความรู้ในทักษะการพูด พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม ปัญหาที่พบ คือ พูดไม่ราบรื่นและไม่

ต่อเนื่อง ขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด พูดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่เคยเรียนมา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากไม่กล้าที่สื่อสาร ภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านทักษะการพูดของผู้เรียนเห็นตรงกับงานวิจัยของ ทริโบเล็ต (Tribolet, 2012) และ ซาร์คริส (Sarkris, 2012) ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของภัคพล หัสสา (2553) พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการพูดสื่อสารเนื่องจากไม่สามารถเรียบเรียงคำศัพท์และสร้างประโยคให้ถูกต้องตามหลักตามไวยากรณ์ ปัญหาทางด้านความหมายของคำศัพท์ การออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้เรียนยังประสบกับปัญหาแบบเดิมๆ ปัญหาที่กล่าวมาดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากจำนวนวิชาบรรยายมีมากกว่าวิชาปฏิบัติการทำให้วิธีสอนเป็นแบบบรรยายมากกว่าปฏิบัติจริง จึงไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากสภาพจริง หรือจากการปฏิบัติจริง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) การสอนจะให้นักศึกษามีคุณภาพจะต้องใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะ ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางการพูดให้เหมาะสมแล้วจะส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในระยะยาว เพราะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษไปใช้ในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับวิธีการและเทคนิคการสอนให้เหมาะสม และหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวและความก้าวหน้าทางวิชาการ สภาพแวดล้อม และส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

เนื่องด้วยในปัจจุบันการสอนระดับอุดมศึกษาต้องมีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาไทย และสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาประเทศสู่ยุค Thailand 4.0 วิธีการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำได้หลากหลายวิธี เรียกแบบรวมว่าการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยในวิธีที่หลากหลายนั้น การจัดการเรียนรู้แบบ Project-based learning ถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถประยุกต์ใช้กับศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการวิเคราะห์ การค้นคว้าหาความรู้ รวมไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี (ลัคนา วัฒนชะวีระกุล, 2561) นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานสามารถนำมาพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนแล้ว แม็คคอม (McCombs, 2000) ยังกล่าวว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นั้น สามารถสร้างอิทธิพลและแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มุนด์เทท (Muendet, 2013) ที่กล่าวว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน สนับสนุนเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน โดยเครื่องมือตัวหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน คือ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter, YouTube, Line etc. ในการเพิ่มช่องทางในการสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียน การเรียนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์จะช่วยพัฒนาสมรรถนะทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง ไววิทย์กุลเกษม (Vivitkunkasem, 2014) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยโครงงานจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ต่อยอดสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอนไปยังสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริงในโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เรียนได้มีโอกาสตัดสินใจประยุกต์สิ่งที่เรียนรู้ไปสู่การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และทั้งยังกระตุ้นให้เกิดทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะชีวิต และการสื่อสาร จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งโรจน์ แก้วอุไร และศรีณยู หมื่นเดช (2557) พบว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการเรียนในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่

เน้นการปฏิบัติตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนในยุคใหม่ การเรียนแบบโครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์จะช่วยพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา และการขาดสื่อการสอนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จึงนำไปสู่การศึกษาและหารูปแบบวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา สามารถจัดการเกี่ยวกับอุปสรรค และสามารถสนองตอบความต้องการในการจัดการเรียนการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ (Project-based Learning) รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นวิธีการที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริง กระตุ้นความสนใจในการเรียน โดยภาษาที่เรียนมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ซึ่งผลจากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ (รุ่งนภา สีหะวงษ์, 2557; ธูพร ต้นตระกูล, 2555; อดิگانต์ ทองมาก, 2552; ขนิษฐา นาคน้อย, 2550; Kerdpol, 2016; Nassir, 2014; Rihova, 2007) ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นแนวทางการสอนวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่มีความหมายในสถานการณ์จริง ทั้งยังเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตัวเอง เกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว และสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาในบริบทสถานการณ์ที่หลากหลาย แต่จากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังมีช่องว่าง เพราะจากการศึกษางานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยยังมีจำนวนน้อย งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมิได้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งยังไม่มีงานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารกับนักศึกษาครูที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทั้ง ๆ ที่ทักษะการสื่อสารมีความจำเป็นในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการสอนยุคใหม่ต้องมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับยุคสมัย รวมถึงวิธีการสอนก็ต้องเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่เน้นพัฒนาทักษะมากกว่าความรู้ จึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู เพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ และนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครูให้มีคุณตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ และศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงการหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักศึกษาทั้งสิ้น 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENGL 3703 ภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงงาน และความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดสัมภาษณ์และการพูดเพื่อนำเสนอ โดยกำหนดเป็นงานให้ปฏิบัติ 2 ภาระงาน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นการสนทนาโต้ตอบกับผู้ทดสอบ และตอนที่ 2 เป็นการพูดเพื่อนำเสนอตามหัวข้อที่ได้รับ

2. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติโครงงาน เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินการนำเสนอโครงงาน โดยใช้การประเมินโครงงานภาษาอังกฤษจากแนวคิดของ สุกัญญา (2015) สิทธิพล (2554) Ribe and Vidal (1993) Genesee and Upshur (1996) Tariq, Stephani and Butcher (1998) และ Marr (1999)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert Five Rating Scales)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและความสนใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาส่วนของเนื้อหาในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลังจากทำการสำรวจ ผู้วิจัยได้หัวข้อที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุดจำนวน 5 หัวข้อ และนำมาจัดเรียงหัวข้อลำดับก่อน – หลังที่จะใช้ในการ

จัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) หัวข้อการทักทาย (Greeting) 2) หัวข้อทิศทาง (Direction) 3) หัวข้อวันหยุด (Holiday & Travel) 4) หัวข้ออาหารและเครื่องดื่ม (Food) และ 5) หัวข้อการศึกษา (Education)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนา หาคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ก่อนจะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริง (Implement) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดกระบวนการในการพัฒนาจากการศึกษาแนวคิดกระบวนการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง การจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดตามแนวการพูดเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผล การวิเคราะห์ผู้เรียน ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู โดยใช้ ชื่อรูปแบบว่า “ESCAPE Model” โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษนั้น จะประยุกต์จากแนวคิดหลักของ ดุษฎี โยเหลาและคณะ (2557) ไพฑูรย์ และวัลภา (2557) โดยมีการผสมผสานแนวคิดของ Harun (2006) และ KM CHIL (2015) แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1: ขั้นเตรียมความพร้อม (Exploring the ideas: E) ขั้นที่ 2: ขั้นวางแผนการจัดทำโครงการ (Starting plan for the project: S) ขั้นที่ 3: ขั้นเขียนเค้าโครงของโครงการ (Creating an outline: C) ขั้นที่ 4: ขั้นลงมือปฏิบัติโครงการ (Application of the project: A) ขั้นที่ 5: ขั้นนำเสนอและแสดงโครงการ (Presenting the project: P) ขั้นที่ 6: ขั้นประเมินผลโครงการ (Evaluating the project: E) โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบจาก ผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการหาประสิทธิภาพจากการทดลองใช้รูปแบบกับนักศึกษาที่มีไขกลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข หลังจากตรวจสอบหาคุณภาพและประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Implementation: I) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมการทดลองใช้รูปแบบ โดยการเตรียมกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยจัดการเรียนรู้ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง และผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์ ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยเริ่มจากการชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม การวัดผลประเมินผล ตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู มีการดำเนินการดังนี้

2.1 ก่อนการใช้รูปแบบ ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสัมภาษณ์ และพูดตามหัวข้อที่ได้รับ

2.2 ระหว่างการใช้รูปแบบ นักศึกษาทำโครงการภาษาอังกฤษ และนำเสนอโครงการ โดยผู้วิจัย ประเมินพัฒนาการด้านทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงการ ด้วยแบบประเมินที่สร้างขึ้น

2.3 หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสัมภาษณ์ และพูดตามหัวข้อที่ได้รับ

3. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พัฒนาการด้านทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงการ และความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญ .05

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (Evaluation: E) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลการประเมิน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งการประเมินประสิทธิผลประเมินโดยใช้ค่า t-test แบบ dependent, ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. ตรวจสอบ ปรับปรุง/แก้ไข รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยนำผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะ องค์ประกอบด้านกระบวนการของรูปแบบจากการนำไปจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 3 ของการวิจัย แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้ สถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent)

2. ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาครู ซึ่งผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (E1/E2) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/70.10

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t

กลุ่มทดลอง		\bar{x}	S.D.	t	p
Unit 3: Travel	ก่อนเรียน	11.88	1.42	3.979	0.000*
	หลังเรียน	13.84	1.16		
Unit 4: Food	ก่อนเรียน	12.76	0.79	9.232	0.000*
	หลังเรียน	14.58	1.17		
Unit 5: Education	ก่อนเรียน	13.16	0.82	12.125	0.000*
	หลังเรียน	15.11	1.02		

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู ทั้ง 3 หน่วยมีคะแนนประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ Unit 5 มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 15.11$, S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 13.16$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ Unit 4 มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 14.58$, S.D. = 1.17) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.76$, S.D. = 0.79) และหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ Unit 3 มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 13.84$, S.D. = 1.16) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.88$, S.D. = 1.42)

3. ผลของพัฒนาการด้านทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t

Unit	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ระดับคุณภาพ
Travel	20	15.37	0.55	ระดับดี
Food	20	16.36	0.49	ระดับดีมาก
Education	20	16.92	0.41	ระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม		16.22	0.78	ระดับดีมาก

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการทักษะการพูดผ่านการปฏิบัติโครงงานภาษาอังกฤษ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 16.22$, S.D. = 0.78) นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่ประเมินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 โดยในการประเมินในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 16.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.60 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

4. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ESCAPE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($= 4.42$, $S.D. = 0.68$) โดยที่นักศึกษามีความพึงพอใจกิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่ม มากที่สุด ($= 4.79$, $S.D. = 0.42$) รองลงมาคือ กิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการวางแผนและการทำงานอย่างเป็นระบบ และกิจกรรมโครงการส่งเสริมทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีประสิทธิภาพที่ดีมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นดังนี้เพราะว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Joyce, Weil and Calhoun (2011) ที่เสนอแนะว่า การพัฒนารูปแบบต้องสร้างอย่างเป็นระบบมีแนวคิดทฤษฎีรองรับ ผลการสังเคราะห์ที่ได้อิงประกอบรูปแบบ 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การวัดและประเมินผล และทำการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Social Constructivism) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ (Project-Based) ทั้งนี้แต่ละแนวคิดทฤษฎีจะมีเงื่อนไขสำคัญที่สามารถนำมาปรับใช้สนับสนุนการเรียนรู้การพูดเพื่อการสื่อสาร จากเหตุผลและเงื่อนไขความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่า แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้สนับสนุนการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังที่ปรากฏในผลการวิจัยครั้งนี้

2. จากผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า

2.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ (ESCAPE Model) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูหลังการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง โดยใช้คำถามเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มทักษะทางภาษาจากการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย (Stoller, 1997) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาตนเองในทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา นาคน้อย (2550) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับ อติกานต์ ทองมาก (2552) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ

จังกะกุล (2557) ที่พบว่า การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานเป็นฐานในการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนสูงขึ้น

2.2 พัฒนาการทักษะการพูดผ่านการนำเสนอโครงงานภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 จากผลดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการลงมือทำ โครงงานอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้นักศึกษาได้ผลิตงานที่เป็นรูปธรรมออกมา โดยผู้เรียนได้จัดทำโครงงานตามความสนใจ ความถนัดของตนเอง และตัดสินใจร่วมกันภายในกระบวนการกลุ่ม ทำให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน ทักษะการแสวงหาความรู้ และวางแผนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ และได้ผลงานตามที่คาดหวัง สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ นิยมไทย (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนด้วยโครงงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเลือกในสิ่งที่สนใจ ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีขั้นตอนการทำงานเป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ ๆ สามารถบูรณาการการเรียนรู้แบบโครงงานในรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มได้ โดยมีผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hargis (2005) ที่ระบุว่า การสอนแบบโครงงานเป็นวิธีการสอนเชื่อมโยงผู้เรียนเข้ากับการค้นพบจากคำถาม ข้อเสนอตามความสนใจ ซึ่งผู้เรียนใช้การคิดกระบวนการค้นหาและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานเป็นรูปแบบวิธีสอนที่จะนำผู้เรียนเข้าสู่การแก้ปัญหาที่ท้าทายและสร้างชิ้นงานให้สำเร็จด้วยตนเอง โครงงานจะเกิดขึ้นบนความท้าทายจากคำถามที่ไม่สามารถตอบได้จากการท่องจำ สร้างบทบาทหลากหลายขึ้นในตัวผู้เรียนที่ต้องแก้ปัญหาและตัดสินใจ ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์

3. หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบโครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องที่นักศึกษาสนใจ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เกิดความกระตือรือร้นเพื่อช่วยเหลือกลุ่ม ขณะเดียวกัน นักศึกษาได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์มีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของ Thorndike (1965) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ต้องมีความพึงพอใจที่จะเรียน อยากเรียน ดังนั้นความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำมูล กองบังคล้า (2550) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และทัศนคติจากการใช้วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมโครงงาน จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์นี้ เป็นทางเลือกหนึ่งที่คุณสอนสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนในสถาบันระดับอุดมศึกษาได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในด้านโครงงานส่งเสริมทักษะการทำงานกลุ่มมากที่สุด สำหรับผู้สอนที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการจัดกลุ่มนักศึกษา โดยจัดนักศึกษาให้มีความสามารถคล้ายกัน คือ มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษและทำงานร่วมกันตามความสามารถของตน และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา นาคน้อย. (2550). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร. (ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- คำมูล งอกบั้งคล้าย. (2550). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ดุขฎิ โยเหลา และ คณະ. (2557). การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพย์วิสุทธิ์.
- ธวัชร ดันตระกูล. (2557). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ไพฑูริย์ นันตะสุคนธ์ และวัลลภา อยู่ทอง. (2557). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน. หน่วยศึกษานิเทศก์: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- ภคพล หัสสา. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่5 ที่เรียนโดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสาร. (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้พูดภาษาอื่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- ลัคนา วัฒนาชีวะกุล. (2561). เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based learning), สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2562, จาก <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=818>.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **วิพากษ์อุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: หจก. อาร์ตโปรดักส์ จำกัด.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). **การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง**. (ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Harun, Y. (2006). **Project-Based Learning handbook “Educating the Millennial Learner”**. Kuala Lumpur: Educational Technology Division Ministry of Education.
- Kerdpol, S. (2016). **An Application of Project-Based Learning on the Development of Young Local Tour Guides on Tai Phuan’s Culture and Tourist Attractions in Sisatchanalai District, Sukhothai Province**. *English Language Teaching*, (9), 133-141.
- Ribe, R. and Vidal, N. (1993). **Project Work Step by Step**. Oxford: Heinemann.
- Tribolet, C. (2012). **Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence**. *American Journal of Education Sciences*, 2(3), 36-40.
- Sarkis, R. (2012). **Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence**. *American Journal of Education Sciences*, 2(4), 19-23.
- Vivitkunkasem, K. (2014). **Include articles on technology and communication education: Innovation blended learning**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]